

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 427/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/97/2025 z 27. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 7. júla 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje zrušenie napadnutého uznesenia, vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie a ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 31T/13/2017 z 20. júna 2018 uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu a prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, za čo mu bol uložený úhrnný a ďalší trest odňatia slobody v trvaní trinástich rokov a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

3. Dňa 9. decembra 2024 podal sťažovateľ návrh na povolenie obnovy konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 31T/13/2017, ktorý okresný súd uznesením sp. zn. 17Nt/28/2024 z 3. apríla 2025 zamietol. Krajský súd napadnutým uznesením sťažnosť sťažovateľa zamietol.

4. Odvolací súd vo všeobecnosti poukázal na to, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Účelom obnovy konania je teda odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Poukázal na to, že primárnou argumentáciou sťažovateľa (s ktorou sa nestotožnil) bolo jeho presvedčenie, že zákonom č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „novela“), došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Podľa krajského súdu nebolo úmyslom zákonodarcu prehodnocovať každý právoplatne uložený trest odňatia slobody, ktorý bol uložený podľa platných a účinných právnych predpisov, čo vyplýva aj z § 438k ods. 7 Trestného zákona.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Podľa sťažovateľa je nepochopiteľné, že súdy, ktoré vedia, že predchádzajúca právna úprava drogových deliktov bola problematická, a tresty, ktoré boli na jej základe uložené, zjavne neprimerané, trvajú za každých okolností na pôvodne uložených trestoch. Zákonodarca sám poukazoval (okrem iného v dôvodovej správe) na neprimeranosť trestov ukladaných za drogové trestné činy pred účinnosťou novely, avšak pokiaľ neupravil aj možnosť zmeny trestov uložených pred účinnosťou novely, je na súdoch, aby buď prekonalí doterajšiu rozhodovaciu prax, alebo tak urobili sudcovskou tvorbou práva. Súdy mohli dospieť aj k iným záverom, ak by mali v záujme nastoliť spravodlivosť, a to tak, že § 394 ods. 1 Trestného poriadku v časti vety, „... *ak vyjdú najavo skutočnosti...*“, mali vykladať aj ako zmenu zákona, ak zákonodarca k tejto zmene pristúpil pre neprimeranosť trestov, keďže ďalej sa v tomto ustanovení poukazuje na to, že ide o situácie, keď „... *vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu...*“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je apel sťažovateľa na to, aby súdy povolili obnovu konania, v ktorom mu bol (podľa jeho názoru) uložený neprimerane vysoký trest za prechovávanie metamfetamínu pre vlastnú spotrebu, poukazujúc na novelu, ktorá tresty za drogové trestné činy výrazne znížila.

7. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na to, že ľudsky rozumie dôvodom, pre ktoré sťažovateľ požaduje obnovu konania. Úlohou ústavného súdu však bolo posúdiť, či všeobecný súd (v tomto prípade krajský súd) pri rozhodovaní rozhodol v súlade so zmyslom a účelom zákona – inými slovami, či nerozhodol svojvoľne. Pokiaľ rozhodol v súlade s právnymi predpismi a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil (na čo dokonca sám sťažovateľ poukazuje), svojím rozhodnutím nemohol porušiť práva sťažovateľa (bez ohľadu na to, ako nespravodlivé sa sťažovateľovi môže javiť, že ak by o jeho treste bolo rozhodované neskôr, uložený trest by bol výrazne nižší) (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00).

8. Krajský súd správne poukázal na čl. 50 ods. 6 ústavy, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije,

ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Platí však, že súd zrejme nemôže rozhodovať podľa zákona, ktorý ešte nie je v čase rozhodovania účinný. Druhá veta tohto článku ústavy sa teda vzťahuje na prípady, keď v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, čo ale nie je posudzovaný prípad. Správne krajský súd konštatoval, že zmena Trestného zákona, ktorá nadobudla účinnosť po právoplatnosti odcudzujúceho rozhodnutia, hoc pre odsúdeného priaznivejšia, je z hľadiska posudzovania trestnosti skutku a ukladania trestu právne irelevantná a nemôže zakladať dôvod na jeho revíziu, a to ani prostredníctvom povolenia obnovy konania.

9. Sťažnostný súd správne poukázal aj na súvisiacu judikatúru ústavného súdu (sp. zn. I. ÚS 142/2018, II. ÚS 186/2020, z novších rozhodnutí napr. III. ÚS 265/2024), podľa ktorej je účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Za skutočnosť súdu skôr neznámu ale pritom nemožno považovať prípadné zmeny hmotného práva. Rovnako možno poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (na ktoré poukázal aj krajský súd) č. Tpj/44/2013, z ktorého vyplýva, že podmienky obnovy konania sa netýkajú zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu, pričom splnením podmienky na obnovu konania je tá právna skutočnosť, ak ústavný súd vyslovil nesúlad zákona s ústavou. V tomto prípade taká situácia nenastala.

10. Krajský súd rozhodol v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi, pričom ústavný súd nevhliadol dôvod pre to, aby sa odchýlil od právnych záverov uvedených v skorších rozhodnutiach ústavného súdu (I. ÚS 142/2018, II. ÚS 186/2020, III. ÚS 265/2024), preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľ'a odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Sťažovateľ žiadal o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou. Ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom však prichádza do úvahy len za súčasného splnenia dvoch podmienok, (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľ'a a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde). V tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, preto ústavný súd žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, stratilo opodstatnenie rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľ'a v uvedenej veci, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu